

PASSAT

Noves iniciatives...

Gràcies Jan i felicitats per la teva primera comunió! Els diners recaptats per la comunió del Jan van ser pels Adivasis.

FUTUR

Repetim experiència....

Segona edició de la CaminAda. Després de l'èxit de l'any passat, esperem que aquest octubre ens acompanyeu novament a Collserola. Mentrestant busquem.....

1. **Patrocinadors** per l'esdeveniment.. ja siguin persones o empreses que vulguin col·laborar amb finançament, samarretes, regals pels participants, etc...

2. **Voluntaris** pel dia de la CaminAda (organització, recepció dels participants, senyalització del recorregut,...)

No dubtis en contactar amb nosaltres. T'esperem!

ADA es reinventa....

Pròximament col·laborarem amb diferents iniciatives com **Teaming i Wapsi** per potenciar la solidaritat en el món virtual.

Participa en el dia a dia...

Volem **renovar el patronat i la comissió executiva**.

Ens reunim amb una freqüència mensual i la implicació depèn de les necessitats de cada persona. T'interessa?

L'Isabel era la més pe-

tita i l'única filla de 7 germans. Va néixer el 7 de gener de 1923 a Guijuelo (Salamanca).

El desig de servir als pobres i treure'ls de la cadena de la pobresa física i emocional ja bullia en el seu cor abans d'unir-se a la Congregació de les "Misioneras de Cristo Jesús". Als 17 anys va ingressar a l'ordre i després de la seva professió final va marxar a l'Índia per sempre, per servir als pobres.

Ben formada com a infermera, la seva primera missió va ser en un internat amb 500 nenes a l'estat de Bengala Occidental. No obstant això, el seu desig d'ajudar les persones no es veia completament realitzat ajudant en general. Els anys que va exercir com a mestra de novícies l'inspirà per fer alguna cosa per a les dones índies. Volgué ser una més d'elles, viure amb elles, entre elles. En els infants va trobar esperança i pogué experimentar l'amor que tan incondicionalment donen.

Durant 10 anys experimentà la vida de les persones que viuen als barris de barraques. Ells l'estimaren i confiaren en ella i ella els estimà i confià en ells. Fou per la insistència i el recolzament d'algunes dones que, amb un petit grup de 5 d'elles, inicià la producció d'artesanies tèxtils per a vendre.

Als 62 anys, en aquella època en què la majoria de les persones van pensant ja en la seva jubilació, l'Isabel trobà una nova llar i un nou propòsit. *Creative Handicrafts* es registrà com a ONGD el 1994 i des de llavors ha seguit creixent amb la implicació activa de l'Isabel (escoles bressol, asili foods – càtering de menjars preparats-, cosint, empaquetant.... construint vides). Entre altres èxits, cal no oblidar el Premi Príncep de Viana de la Solidaritat i el reconeixement de *Creative Handicrafts* el 2012 a la millor organització de comerç just d'Àsia.

L'Isabel patia un càncer de fetge des de feia un temps. El 7 de març de 2013 va ingressar a l'hospital "Holy Spirit", tot i que ella no volia que la sotmetessin a cap tractament mèdic. Finalment ens va deixar el 17 de març, conscient en tot moment i reconeixent a tots els qui l'acompanyaven en aquell moment.

El funeral tingué lloc el 19 de març on assistiren centenars de persones que l'apreciaven i ara descansa al cementiri de l'església del Sagrat Cor, d'Andheri East, Índia.

Isabel Martin

per Anna Barba

contacta@adivasis.org

Nom: _____ **Cognoms:** _____
Adreça: _____ **Població:** _____ **C.P.:** _____
Professió: _____ **Telf:** _____ **Data de naixement:** _____
E-mail: _____ **DNI:** _____
Freqüència: Mensual Trimestral Anual Aportació única
Import: € _____
Forma de pagament: _____
Per transferència bancària a: CAIXA DE CATALUNYA- 2013 0248 44 0200629785
Por domiciliació bancària: _____
Títular del compte: _____ **Banc o Caixa:** _____
Nº de compte corrent: _____ **Direcció oficina:** _____

BUTLLETÍ núm. 26

2º TRIMESTRE 2013

Méss informació i notíves a la nostra web
www.adivasis.org

ADA
Fundació per al
Desenvolupament
dels Adivasis

Adivasis i violència

-Ramón Garriga-

Dona jove assassinada fins la mort per diferents homes que viatjaven en el mateix autobús. En un altre estat de l'Índia, un grup d'Adivasis crema i assassina tota una família que, des de feia anys, els explotava en condicions inhumanes en una plantació de cafè.

Darrerament els mitjans de comunicació s'han fet ressò d'episodis de violència a l'Índia, un país que va aconseguir la seva independència precisament de la mà d'un pacifista. El primer cas fa referència a la violència de gènere i el segon a l'assassinat d'un amo per part dels seus treballadors. Analitzats fredament tots són tan esfereïdors que són injustificables. De tota manera, sí que val la pena intentar trobar algun element no justificador, però sí explicatiu i que ajudi a trobar solucions.

La violència acostuma a ser companya de situacions extremes. La pobresa i marginació de moltes capes de la societat índia es poden considerar com a situacions extremes, i més, quan el desenvolupament econòmic del país es distribueix de manera tan asimètrica que augmenta encara més les diferències. Això és especialment vàlid quan es parla dels Adivasis. Els Adivasis es veuen expulsats dels terrenys que havien estat la seu d'una agricultura i una ramaderia rudimentàries, però que els permetien viure en un règim de llibertat personal; fet que la nova economia els ha fet perdre. Si a aquest fet s'hi afegeix que encara hi ha qui s'aferra a les diferències de classe social i menysprea als menys afavorits, a qui no considera com a iguals, pot ser explicable que s'arribi a situacions límit.

Pel que fa a la violència de gènere, dissortadament afecta a les dones. Aquestes són, sense cap mena de dubte, els pilars sobre els quals es pot bastir qualsevol via de sortida de la situació de postració en què es troben molts dels Adivasis. Atacant la dona i fent-la sentir inferior és una de les maneres, tant d'exterioritzar la ràbia pel seu paper renovador, com de mostrar la impotència dels homes per agafar les regnes del camí de superació que els ha de menar a una societat més justa.

Per això, els projectes als què ADA dóna suport tenen com a objectius la formació dels infants i joves i l'empoderament de les dones. Només amb formació, coneixement i reivindicació dels drets de les persones es poden minorar les diferències profundes existents. Pensem que aquest és el camí perquè deixin de produir-se notícies com les que aquest final d'any ens han trasbalsat d'una manera especial.

Les violacions en grup a l'Índia

- Vaishali Patil -

Vaishali Patil és fundadora juntament amb Raj Anthony de l'ONG Ankur Pen, situada a la població de Pen, districte de Raigard, a Maharashtra. Ankur Trust neix el 1993 amb la finalitat de treballar amb les dones Adivasis, així com facilitar un suport i assessorament legal, promoure la formació de grups de crèdit i l'educació formal entre joves i adults, entre d'altres.

Gràcies a l'experiència i coneixença d'aquests darrers 10 anys de col·laboració, Vaishali Patil és -i ha estat- una ferma lluitadora pels drets dels Adivasis, i més concretament de les dones Adivasis, així com una obstinada activista de la lluita antinuclear a l'Índia.

El cas de "La violació en grup de 2012 de Delhi" fa referència a la violació i a l'assassinat del 16 de desembre de 2012 a Munirka, veïnat del sud de New Delhi. Una dona, fisioterapeuta de 23 anys, fou colpejada i violada en grup en un autobús quan viatjava amb el seu company. Les 5 úniques persones de l'autobús i el conductor van violar-la conjuntament. Tretze dies després, malgrat el tractament intensiu rebut en un hospital de Singapur a causa de les greus lesions que tenia, va morir.

Aquest homicidi va tenir una àmplia cobertura nacional i internacional i va ser condemnat per múltiples organitzacions de dones, tant de l'Índia com de l'estranger. A conseqüència d'això, es van realitzar a Delhi protestes públiques contra el govern de l'Índia i de New Delhi, exigint més seguretat per a les dones. Milers de manifestants s'enfrontaren amb les forces de seguretat. També es van celebrar manifestacions similars a d'altres ciutats del país.

Amb aquest rerefons va sorgir i es va realitzar la protesta a Pen, liderada

per Ankur (ONG sòcia d'ADA a Maharashtra). En aquesta manifestació hi van participar dones de tots els estrats socials i sectors de l'economia –dones tribals, treballadores domèstiques, metgesses, mestres, professores i joves estudiants-. Es va condemnar tant la violació com

"A l'Índia la violació és un dels crims contra les dones més freqüent"

les atrocitats comeses contra les dones i es van exigir lleis més estrictes per abordar i bregar amb els delinqüents. Un dels eslògans de la manifestació deia "El sol fet de legislar no ens ajudarà. Calen canvis d'actitud i conducta vers els problemes de les dones per poder-nos sentir segures definitivament".

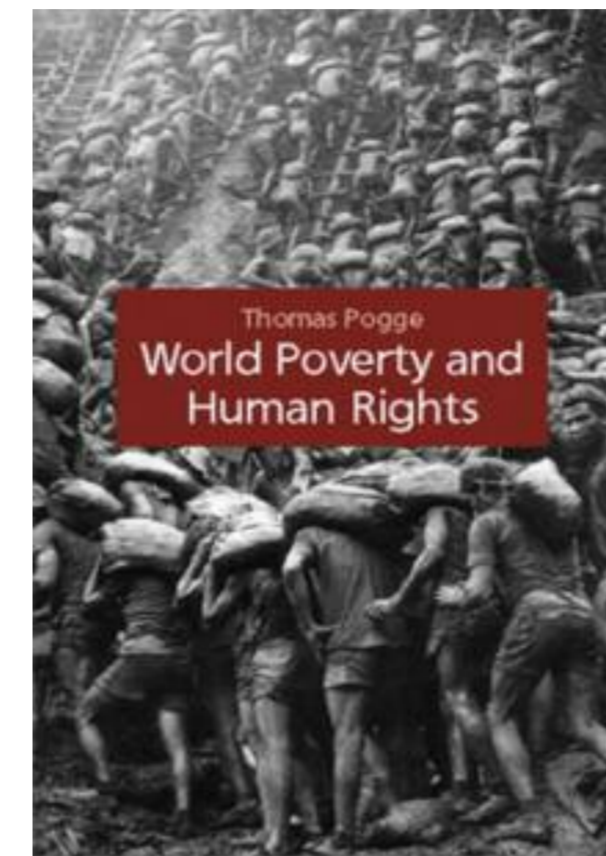
Les protestes es multiplicaven i s'expandien per tot el territori indi i paral·lelament Ankur va convocar

una nova trobada entre les organitzacions locals, per tal d'organitzar una manifestació multitudinària a Pen. Representants de la "Domestic Workers Union" – Unió de Treballadores Domèstiques-, Triballa Women's Organisation – Organització de Dones Triballa-, Doctors Association – Associació de metges-, Rotary Club (organització mundial de voluntaris que presten serveis humanitaris a les seves comunitats i promouen el desenvolupament de la bona voluntat), escoles i instituts, van participar en la trobada i van decidir convocar una manifestació conjunta.

Així mateix, es va crear un organisme independent per treballar en el camp de les barbàries exercides contra les dones; es van escollir els seus representants i es va denominar "Fòrum contra les atrocitats a les dones". A partir d'aquest "leitmotiv" va néixer la històrica manifestació de Pen. Homes i dones de totes condicions van unir els seus esforços per protestar contra les barbàries perpetuades contra les dones de tot el món. No només es reivindicava la protecció de les dones per part del govern, sinó que també es censu-

Thomas Pogge

- La pobresa en el món i els drets humans -

Aprofitant la passada diada de Sant Jordi i partint d'un dels seus elements centrals, el llibre, volem apropar-nos al món de Thomas Pogge a través del seu assaig *La pobresa en el món i els drets humans*.

Thomas Pogge és un filòsof alemany, doctorat a la universitat de Harvard i deixeble de John Rawls. Actualment és professor de Filosofia de la Universitat de Yale, director del *Center for the Study of Mind in Nature* de la Universitat d'Oslo i fundador del *Health Impact Fund* (veure quadre). Thomas Pogge es va especialitzar en filosofia política i posteriorment en temes vinculats a la pobresa mundial i la justícia global, aportant un cos teòric filosòfic a la lluita contra la pobresa extrema global. La pobresa mundial - el 46% de la humanitat viu amb menys de 2 dòlars diaris - i la desigualtat mundial creixen.

La pobresa en el món i els drets hu-

mans, editat per Paidós, compila vuit assaigs de Pogge escrits entre 1990-2001. Al llarg d'aquesta obra intenta respondre des d'un punt de vista filosòfic, moral i finalment pragmàtic a dues grans qüestions: Com és possible que persisteixi la pobresa extrema de la meitat de la humanitat malgrat l'enorme progrés econòmic i tecnològic, i malgrat les normes i els valors morals il·lustrats de la nostra civilització occidental enormement dominant? i Per què nosaltres, ciutadans dels pròspers estats occidentals, no trobem moralment preocupant, com a mínim, que un món enormement dominat per nosaltres i pels nostres valors proporcionï unes posicions de partida i unes oportunitats tan deficientes i tan inferiors a tantes persones?

Per respondre a aquestes preguntes

"el 46% de la humanitat viu amb menys de 2 dòlars diaris i la desigualtat mundial creix"

Pogge indaga sobre el "florecimiento humano", la justícia i els drets humans. Ens qüestiona l'existència d'una doble moralitat i de les escapatòries de les moralitats, que ens eximeixen de responsabilitats davant d'aquesta pobresa extrema. És el cas de la gran discordança existent entre els criteris mínims de justícia que exigim a nivell nacional en relació a nivell global. La pobresa és llunyana, sovint inimaginable, inconcebible, però fàcilment la atribuïm a una política nacional corrupta i plena de vilans. Pogge afilat, just i sagaç,

desemmascara la responsabilitat de l'ordre polític global davant la reproducció incessant de governs corruptes als països en vies de desenvolupament. Governos que es sustenten amb pactes comercials multilaterals i amb crèdits bancaris que els futurs governs democràtics hauran d'afrontar i el destí dels quals serà les arques dels bancs occidentals.

Els països en vies de desenvolupament estan desprotegits davant un occident fortificat - "el promig d'aranzels que els països rics imposen sobre les importacions manufacturades dels països pobres són quatre vegades més alts que els que imposen sobre les importacions d'altres països rics" -.

En els últims dos assajos del llibre, l'autor proposa la instauració d'un Dividend Global de Recursos. La seva

finalitat és la d'equilibrar l'ordre polític global i enfortir els drets democràtics en els països empobrits per dificultar l'accés i el ràpid enriquiment de polítics corruptes.

Preguntes i més preguntes que amb el transcurs de la lectura remouen les entranyes del lector. La indiferència actual davant la pobresa extrema global és un "crim de la humanitat", reitera i evidència Pogge al llarg de l'obra.

Health Impact Fund és un projecte que promou l'accés a medicaments de forma gratuïta i la R & D a "malalties oblidades", a través d'un sistema de recompensa a la indústria farmacèutica en funció de l'impacta del medicament introduït en el mercat.

Resum dels projectes del 2013

Kolkhe

Tara

Projecte Tara

ONG responsable: Janhit Vikas Trust

Responsable: Fr. Brian D'Silva

Lloc: Tara, districte de Raigad, estat de Maharashtra

Duració: 3 anys (2012-2015)

Beneficiaris: 300 Adivasis

Objectiu: Creació de 10 Bonga Shales o escoles mòbils pels fills dels treballadors migrants. Els objectius més específics d'aquest projecte són: evitar la desescolarització dels infants i introduir la cultura i les tradicions tribals en els currículums acadèmics, per tal de facilitar la integració a l'escola i a la seva comunitat.

Subvenció: 4.540 euros/any

Projecte Pen

ONG responsable: Ankur Trust

Responsable: Vaishali Patil

Lloc: Pen, districte de Raigad, estat de Maharashtra

Duració: 3 anys (2012-2015)

Beneficiaris: 409 llars, 331 de la comunitat kadhari i 78 de la comunitat thakurs (tribu Adivasis)

Objectiu: L'objectiu general és aturar l'alienació rural mitjançant la creació de la consciència jurídica i l'assistència a les tribus per presentar les seves demandes i reclamar el dret a la seves terres. Si aconseguen obtenir els títols de propietat de la terra, en cas d'expropiació, podrien aconseguir del govern local ajuts econòmics per a construir nous habitatges i assentaments.

Subvenció: 1.776,00 euros/any. El finançament del projecte s'ha suspès durant uns mesos, ja que la ONG local, havia de renovar el permís governamental per rebre ajuda del estranger. Actualment ja s'han enviat totes les subvencions retrassades.

Projecte Nashik

ONG responsable: Prabodhan Seva Mandal (MPSM)

Responsable: Fr. Wendell D'Cruz, S.J.

Lloc: Comarques de Dindori, Surgana, Peth i Trimbak, del districte de Nashik, i la comarca de Mokhada, del districte de Thane; estat de Maharashtra

Duració: 1,5 anys (2012-2013)

Objectiu: Capacitació i promoció de la participació comunitària entre els Adivasis. Els objectius més específics són: promoció de la comunitat local amb informació per millor l'ús dels recursos existents, ajudar a la comunitat en l'elaboració d'un programa de desenvolupament triennal i subministrar el suport tècnic necessari.

Subvenció: 5.000 euros/any (9% del cost total)

Projecte Vasai

ONG responsable: Jivhalla Assumption Social Center

Responsable: Sister Deepti

Lloc: Vasai, districte de Thane, estat de Maharashtra

Duració: 3 anys (2012-2015)

Beneficiaris: 30 dones, 15 joves i 60 infants que s'incorporaran en els programes ja existents

Objectiu: empoderament dels Adivasis. Realització de classes complementàries/reforç, fomentar els grups de dona i els coneixements en medicina natural.

Subvenció: 4.000 euros/any (25% del cost total).

Projecte Kholke

ONG responsable: Jeevanalaya (The Bethany Society)

Responsable: Sister Brigitha

Lloc: Kolkhe, districte de Raigad

Objectiu: Programa de desenvolupament integral de les tribus Adivasi, mitjançant el finançament de 40 grups d'autoajuda (SelfHelp groups) ja existents i la creació de 15 nous grups. Aquest programa també inclou la realització de classes de reforç pels més petits.

Subvenció: 6.025 euros

Memòria econòmica**DESPESES**

Ajuts concedits.....21.341,00 euros

- Projecte Penn 1.776,00

- Projecte Kolad-Tara..4.540,00

- Projecte Vasai 4.000,00

- Projecte Nashik 5.000,00

- Projecte Kholke 6.025,00

Altres.....5.477,43 euros

- Comissions i serveis bancaris....1.032,26

- Publicitat i relacions públiques.... 1.163,21

- Material oficina, correu, etc.....258,9

- Assegurances.....844,13

- Despeses col·laboradors.....2.160,00

- Tributs 18,93

Total despeses.....26.818,43 euros

Anotacions

Les "Comissions bancàries" (1.032,26) són les inevitables per poder fer les transferències a l'estranger. El capítol d'assegurances (844,13) són despeses per organitzar activitats de promoció i aquestes han generat 3.943,06 € d'ingressos.

Les "Despeses col·laboradors" fan referència a les dietes i desplaçaments del nostre col·laborador, Macario Fernandes, per visitar els projectes (visites 2 cops/any cada projecte). Despeses, per tant, que s'han de repercutir en els projectes.

Les despeses pròpies de funcionament sumen 5.477,43 € (2.160 la col·laboració d'en Macario Fernandes a l'Índia). És a dir, únicament el 8,2% dels ingressos són despeses de funcionament.

INGRESSOS

Donacions periòdiques.....57.540,76

Promoció i patrocinadors.....8.701,76

Ingressos financers.....557,47

Total ingressos.....66.799,99 euros

Aquesta diferència entre els ingressos i les despeses ens ha permès compensar el dèficit d'exercicis anteriors i disposar d'un excedent per obrir nous projectes. Aquest procés en l'actualitat es troba obert i es decidirà en les properes setmanes. Donada la situació de manca de liquiditat de l'exercici anterior i les perspectives de crisi vam fer un pressupost molt ajustat que ara ens permet ampliar.

David contra Goliat

El mes d'abril es va estrenar amb aldarulls en el món de la indústria farmacèutica i més concretament a l'Índia. El Tribunal Suprem indi havia rebutjat la demanda presentada per Novartis per fer vigent la patent de Glivec (fàrmac anticancerígen per la leucèmia limfàtica crònica, el principi actiu és el mesilat d'imatinib).

Des de feia anys el Glivec era comercialitzat com a genèric per diverses farmacèutiques índies (Natco, Cipla, Rambaxy), fet que permetia una reducció del seu preu de venda del 90% respecte la marca suïssa i per tant en facilitava l'accés a la població índia. Per tal d'entendre la disputa de Novartis hem de fer un breu repàs històric.

Des del 1974 fins el 1995 a l'Índia els afers i les qüestions de les patents es regien per l'*Indian Patent Act*. Aquest es caracteritzava perquè no es patentaven els productes farmacèutics, sinó el seu procés de fabricació. Així, si el procés de fabricació "x" del producte A era diferent del procés de fabricació "y" del producte A, la empresa X i la empresa Y podien produir simultàniament el producte A. D'altre banda, la vigència de les patents era únicament de 7 anys. Les diferències entre la llei de patents de l'Índia i la llei de patents d'altres països, les quals sovint eren més restrictives, van permetre que l'Índia comencés a produir fàrmacs genèrics.

Per aquest motiu van començar a proliferar petites empreses farmacèutiques autòctones que van conquerir el mercat i, d'aquesta manera, l'Índia va esdevenir la farmàcia dels països pobres. Avui en dia, submi-

nistra el 92% i el 60% - a nivell mundial- dels fàrmacs pel tractament del VIH i de la malària respectivament.

El 1995, amb la creació a la Ronda d'Uruguay de la OMC, es van crear els ADPIC (Aspectes dels Drets de Propietat Intel·lectual relacionats amb el Comerç; en anglès TRIPS). Aquell mateix any l'Índia es va incorporar a la OMC, fet que va suposar nombrosos canvis, entre els quals la implantació *sine qua non* dels ADPIC i, per tant, l'anul·lació de les lleis vigents índies.

Els ADPIC defineixen una vigència de les patents de 20 anys i l'objecte de patent és el producte final (A).

"la gravetat dels problemes de salut pública afligeixen molts països en vies de desenvolupament"

Tanmateix el govern indi va crear una sèrie de salvaguardes legislatives en relació als ADPIC que estableixen que no són patentables les modificacions dels medicaments ja existents, fet que, en anglès, s'anomena "evergreening".

La limitació a l'accés dels medicaments essencials que deriva de l'aplicació dels ADPIC va tenir resposta el 2001 amb la Declaració de Doha de la OMC. En aquesta declaració es va manifestar "la gravetat dels problemes de salut pública que afecten molts països en desenvolupament" – paràgraf 1 de la Declaració de Doha- i es va establir que "els Acords sobre els ADPIC no impedeixen ni han d'impedir que els membres (de la OMC) adoptin mesures per protegir la salut pública" – paràgraf 4-

A l'Índia l'aplicació dels ADPIC va comportar un procés de reestructuració i de reforma del mercat farmacèutic que es va produir durant 10 anys, fins el 2005. Així varen establir que els productes patentats a l'Índia abans del 1995, malgrat que la patent a nivell internacional el 2005 encara fos vigent, l'Índia podia produir-los. En canvi, els productes patentats a partir del 2005 s'havien de regir per la llei de patents del 2005. Tanmateix no va quedar definit quina era la legislació que regia els productes patentats entre 1995-2005.

Aquest va ser el punt de partida de Novartis per sol·licitar l'ordre de suspensió de la producció del mesilat d'imatinib, que no fou concedida per una manca de millora en l'eficàcia del fàrmac. Així es van iniciar 6 anys de tribunals entre el gegant farmacèutic Novartis i la campanya d'activistes encapçalada per la CPAA (Càncer Patent Aid Association), MSF, OXFAM i altres ONGs.

Finalment el passat 1 d'abril el Tribunal Suprem indi va rebutjar la demanda presentada per Novartis.

El cas de Novartis amb el Glivec no és aïllat: Pfizer (amb Sutent, un anticancerígen), Roche (amb el fàrmac Pegasys pel tractament de l'hepatitis), Bayer (amb Nexavar, un altre anticancerígen), etc... Fets que ens plantegen una sèrie de qüestions: la salut pública, per quins interessos ha de vetllar? La declaració de Doha ha modificat la situació de la salut pública als països en vies de desenvolupament? La indústria farmacèutica investiga en les patologies prevalents en els països en vies de desenvolupament?

rava els testimonis de les barbàries i es demandava una major sensibilitat entorn a la justícia de gènere. La històrica manifestació va rebre un ampli suport de la població, així com dels mitjans de comunicació electrònics.

A l'Índia la violació és un dels crims més freqüent contra les dones. L'Índia roman encara en una profunda societat patriarcal i la violència executada contra les dones es justifica culpabilitzant a la dona. A Delhi cada 24 hores es produeixen 4 violacions, per aquest motiu que es coneix com "la ciutat capital de la violació". La majoria dels involucrats en aquestes barbàries són menors de 25 anys. D'acord amb les últimes dades de la Policia de Delhi, el 60% dels acusats són menors de 18 anys i fins un 35% tenen entre 18 i 25 anys. Només el 5% tenen més de 25 anys. La majoria de les víctimes tenen entre 16 i 18 anys, però fins un 15% tenen menys de 12 anys. D'altre banda, les víctimes entre 12 i 16 anys representen un 25% dels casos.

Els nens dels *slums* (barraques) de Delhi creixen entre una alta dosi de pornografia i drogues, fet que es tradueix en un alt nombre de delictes brutals, com la violació i l'assassinat. Aquest fet ha vist la llum gràcies a l'estudi realitzat per la ONG Chetna; organització centrada en el benestar dels nens i nenes dels *slums*. Segons aquesta ONG, els comerços i els salons de té, juntament amb les sales de vídeo dels barris més vulnerables de la capital, serveixen pornografia i drogues als nens i nenes dels *slums*. La manca d'educació i d'espais per l'oci saludable són l'arrel d'aquest fenomen.

Els casos de violacions s'han doblat entre el 1990 i el 2008. D'acord amb els informes de la *National Crime Records Bureau* el 2011 es van registrar 24.206 casos de violació, malgrat que els experts defensen que el número de casos no reportats

Fotografia cedida per Vaishali Patil

és encara molt més alt.

A nivell nacional s'ha creat una comissió per revisar i proposar esmenes i modificacions de la llei actual per tal de fer-la més estricta, ja que de forma creixent, i des de sectors molt diversos, s'exigeix la pena de mort als violadors. Ankur i el "Fòrum contra les atrocitats a les dones", a més de recolzar les esmenes proposades a nivell nacional, va reivindicar els següents aspectes:

1. Establir a cada comissaria policial del districte una cel·la específica per a les dones.
2. Formar i sensibilitzar els agents policials en temes de gènere.
3. Incloure en el currículum escolar la igualtat de gènere.

Per aquest motiu, es va iniciar una campanya de recollida de signatures. Es van aconseguir 7.000 signatures, gràcies als coneixements heretats de Savitri bai Phule (dona revolucionària, dalit, fundadora de la primera escola per a dones); que es van entregar al director del poder ex-

ecutiú del magistrat de Pen.

També en aquesta ocasió hi van participar dones tribals, treballadores domèstiques, metgesses, dones i joves. Algunes dones procedents de diferents escoles professionals portaven pancartes on s'hi podia llegir "Volem viure! Prou amb l'infanticidi femení!"

A l'estat de Maharashtra per cada 1000 nois hi ha 832 noies. La pregunta és, on estan les noies que falten? A l'Índia la determinació prenatal del sexe es realitza de manera generalitzada. La perspectiva patriarcal impregna la societat, i avui en dia els progenitors encara prefereixen els nens a les nenes. Si el test prenatal revela que el fetus serà una nena, en pocs dies es convertirà en avortament. Actualment el fòrum vol abordar també aquesta problemàtica, per tal de reorientar la cultura i les tradicions de la població mitjançant programes de sensibilització i conscienciació.